

**senki
többet**

THE PRICE OF EVERYTHING

SENKI TÖBBET (*THE PRICE OF EVERYTHING*)

színes, feliratos amerikai dokumentumfilm

Rendező: Nathaniel Kahn

Operatőr: Bob Richman

Zene: Jeff Beal

Vágó: Sabine Krayenbühl

Producerek: Jennifer Blei Stockman, Debi Wisch, Carla Solomon

Korhatár besorolás: 12E

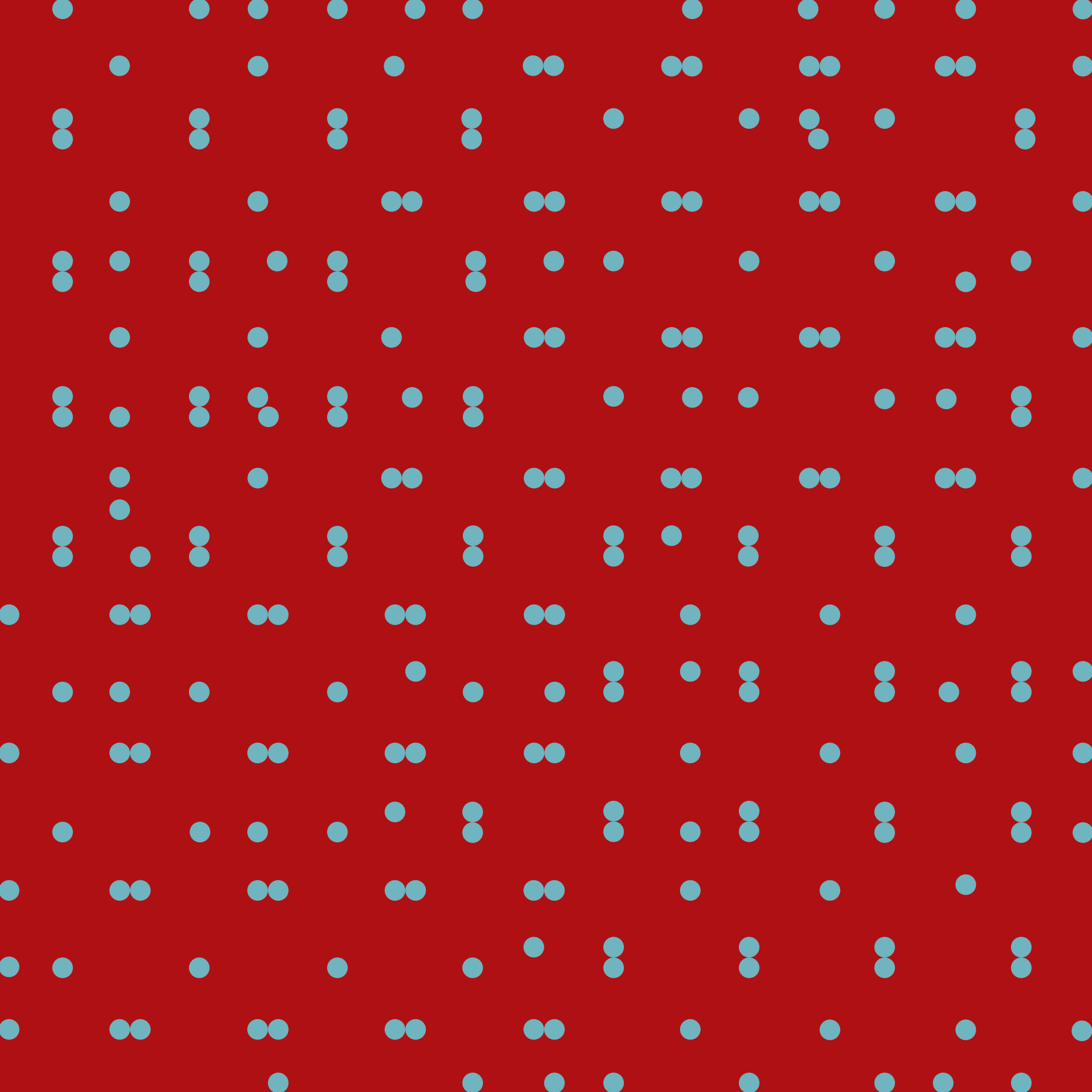
Hordozók: DCP, BRD

Tervezett bemutató: 2019. július 18.

szinopszis

A kortárs művészeti világ útvesztőit körüljárva, a *Senki többet* c. dokumentumfilm feltérképezi, hogy a művészetnek ma milyen szerepe lehet a materialista, fogyasztás központú társadalomban. A film megszólaltat öntörvényű műgyűjtőket, hírhedt műkereskedőket, hétpróbás galeristákat, tapasztalt árverésvezetőket, valamint olyan kortárs képzőművészeket, mint **Jeff Koons**, **Gerhard Richter** és **Njideka Akunyili Crosby**, vagy az egykori legendát, **Larry Poons**-t. A film bemutatja, hogy a modern társadalmi értékrendek változása hogyan hat a művészeti piac dinamikájára, avagy hogyan lehet beárazni a beárazhatatlant.

A kétszeresen Oscar-díjra jelölt rendező (*My Architect, 2003; Two Hands, 2006*), Nathaniel Kahn ezúttal a kortárs képzőművészet és a pénz rejtélyes kapcsolatát járja körül az HBO számára készített dokumentumfilmjében, amely a Sundance Filmfesztiválon debütált. Kahn olyan szakemberekkel dolgozhatott együtt, mint Jeff Beal, aki Emmy-díjat nyert a Netflix számára készített Kártyavár zeneszerzőjeként, valamint Robert Richman, aki korábban elnyerte a legjobb operatőrnek járó díjat a Sundance Filmfesztiválon.

a filmről

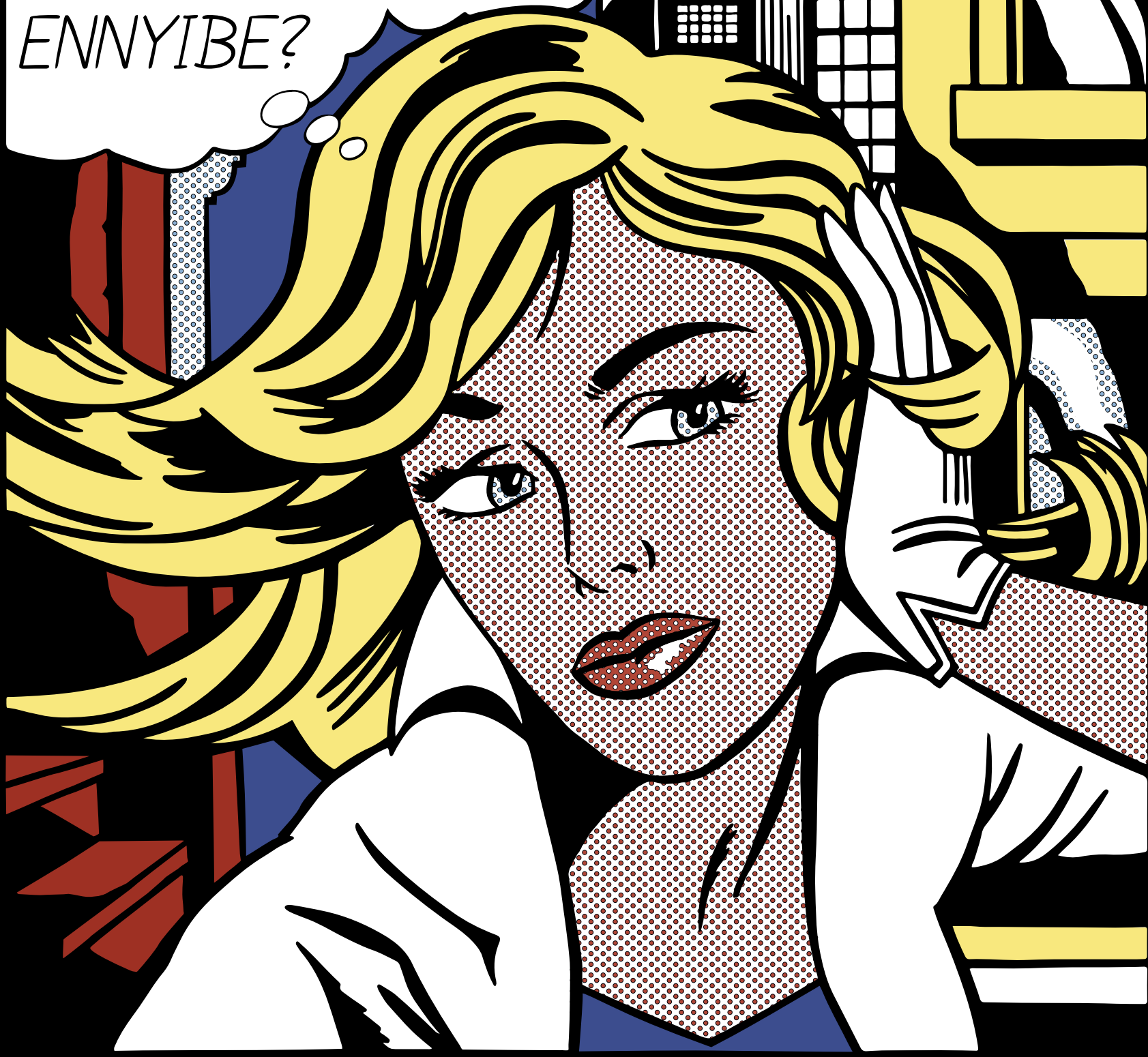
Basquiat és **Gerhard Richter** festményei több tíz millió dollárért kelnek el aukciókon, **Jeff Koons** a Rockefeller Centernél felállított gigantikus felfújható balerina szobra vagy **Maurizio Cattelan** a Guggenheim Múzeumban installált tömör aranyból kiöntött WC-kagylója csak úgy vonzza a látogatókat. Manapság a művészet látványossággá vált, nem szól másról, mint dollárkötegekről és címlapokon való megjelenésekről. A modern társadalom kevésbé figyel oda a művészet esztétikai és szociális értékeire, mindinkább a nagy brandekre és a bizniszre. Sokan azt gondolják, hogy a kortárs művészet világa a legfelső osztályok játszótere – exkluzív befektetés, ami az átlagember számára elérhetetlen. Sorra nyílnak a minél elitebb művészeti vásárok szerte a világon, ahol a műgyűjtők az aukciók alkalmával kedvükre cserélgetik a becses műtárgyakat, majd raktárcsarnokokban halmozzák fel azokat.

Vajon épp egy művészeti válság kellős közepén tartunk? Lehet-e a művészet értékét dollárban és centben meghatározni? Hogyan lehet a művészet értékét megállapítani és ki dönti el, hogy mi alapján tegyük ezt? Vajon a művészeti piac bénítólag hat a múzeumokra és a látogatókra? És talán, ami a legfontosabb: a felfokozott ütemű fogyasztás hogyan hat a művészekre és alkotásaikra?

Ezekre a kérdésekre keresi a választ a film, miközben próbál eloszlatni néhány gyakori tévhitet a művészet világával kapcsolatban és mindezt dinamikus és szórakoztató módon teszi. A film páratlan betekintést nyújt a kortárs képzőművészet rejtett világába, ahol semmi nem az, aminek látszik. A művészekkel, műkereskedőkkel, műgyűjtőkkel és árverésvezetőkkel készített interjúk láttán érthetővé válik, hogy hogyan működik a művészeti piac és hogy milyen nehézségekkel kell egy művésznak szembenéznie manapság egy olyan világban, ahol a siker villámgyorsan jön, de ugyanolyan hamar el is illan, hiszen még a legnagyobb tiszteletben tartott művészek is küszködnek, hogy megfeleljenek a piac elvárásainak anélkül, hogy művészi szabadságuk ne sérüljön.

A *Senki többet* egy összetett portré a kapitalista, fogyasztás-orientált jóléti társadalomról, ami saját magát konfrontálja. A film görbe tükröt tart a modern társadalom elé, de kihangsúlyozza a művészet transzcendens mivoltát, amire nekünk embereknek égető szükségünk van ma is.

M-MI KERÜL EZEN...
ENNYIBE?

a rendező

Nathaniel Kahn, díjnyertes filmrendező 2003-ban készítette el a kategóriájában Oscar-díjra, Emmy-díjra és két Spirit-díjra is jelölt dokumentumfilmjét, a *My Architect*et, ami édesapjáról, Louis Kahnról szól. Kahn 2004-ben elnyerte a Directors Guild of America díjat, kiemelkedő rendezői munkájáért. Az Oscar-díjra és Emmy-díjra jelölt *Two Hands* c. rövidfilmjét, ami a nemzetközileg elismert zongoraművészből, Leon Fleischerről szól - 2006-ban készítette el. Kahn számos filmet készített tudományos témákról is, a *Telescope* c. tévéfilmet 2015-ben, a *The Dark Side of the Sun* tévéfilmet 2016-ban a Discovery csatorna számára. Az egyik film, amin jelenleg dolgozik, a NASA által épített, James Webb űrtávcsőről szól, valamint egy másik nagyjátékfilm forgatókönyvét is most írja.

SZTÁR-
ALKOTÓK
MŰVEI
KALAPÁCS
ALATT

a szereplők

Mary Boone

Tulajdonos és igazgató a New York-i Mary Boone Galériában, 1977-ben jegyezte be magát a nagyok közé egy Soho-i galériával. Boone-nak nagy szerepe volt abban, hogy számos fiatal művész sztárrá avanszájon, például Julian Schnabel és David Salle karrierjét is ő indította el, Jean-Michel Basquiatnak pedig kiállítási lehetőséget teremtett. Ma ő képviseli többek között Ai Weiwei-t, Laurie Simmonst, Peter Sault, Will Cottont, Terrence Koh-t és Barbara Krugert.

Gavin Brown

Avantgárd művész és műkereskedő, Brown 1990-ben kezdett el dolgozni a New York-i művészeti szcénában a Gavin Brown Enterprise-zal. Elizabeth Peytont ő karolta fel, megrendezve az első egyéni kiállítását a Chelsea Hotelben mielőtt megnyitotta volna 1994-ben a Soho-ban saját galériáját. Brown egy lépéssel mindig előrébb jár, 1997-ben Chelseabe költözött, megelőzve ezzel a hatalmas galériaözönt. Ma a Gavin Brown Enterprise-nak van kiállítótere Chinatownban és Harlemben is. Brown karizmatikus személyiségének köszönhetően a galéria a belvárosi suhancoktól kezdve, az A-listás celebeken át, a top műgyűjtőket és művészeket - mint például Urs Fischer, Alex Katz, Bjarne Melgaard és Rirkrit Tiravanija – mind egyaránt vonzza.

Connie Butler

A Los Angeles-i Hammer Múzeum vezető kurátoraként dolgozik jelenleg, Butler arról lett híres, hogy felkarolja és lehetőséget teremt kevésbé ismert művészeknek is. Azzal írta be a nevét a művészeti világ nagyjai közé, hogy megrendezte a WACK! Art and Feminist Revolution c. kiállítást a Los Angeles-i MOCA-ban, 2007-ben. Kurátori tevékenységet végzett a MoMA-ban, a Neuberger Művészeti Múzeumban, a New York-i Artists Space-ben és a Des Moines Art Centerben.

Amy Cappellazzo

Jelenleg a Sotheby's Global Fine Arts osztályának elnöke; Cappellazzo korábban a Christie's-nél töltött 13 évet, ahol a kortárs képzőművészet kiemelkedő alakjává vált. A két pozíció között az Art Agency Partners egyik társalapítója volt, ahol kifejlesztett egy új tanácsadói modellt, amit a Sotheby's felvásárolt 2016-ban. Cappellazzo szereti áthágni a konvenciókat, a művészeti kánonokat, valamint a kritikusok által elismert gyűjteményeket is makacsul megtagadja. Cappellazzonak úttörő szerepe volt a művészeti értékesítés paradigmaváltásában.

George Condo

A nagyra becsült, New York-i művész a 80-as években emelkedett ki az East Village művészeti közegeből és Jean-Michel Basquiat és Keith Haring mellett ő is része volt a korszak festészeti újjáéledésének. Condo hozta be az 'afrikai realizmus' terminust azért, hogy leírja saját hibrid stílusát, ami az európai klasszicizmustól kezdve az amerikai pop art-ig mindenből merít. Condonak tehetsége van ahhoz hogy, tömeg- és magaskultúra között egyensúlyozzon, ezért munkássága megtalálható komoly múzeumokban, de például Kayne West albumának borítóján is.

Njideka Akunyili Crosby

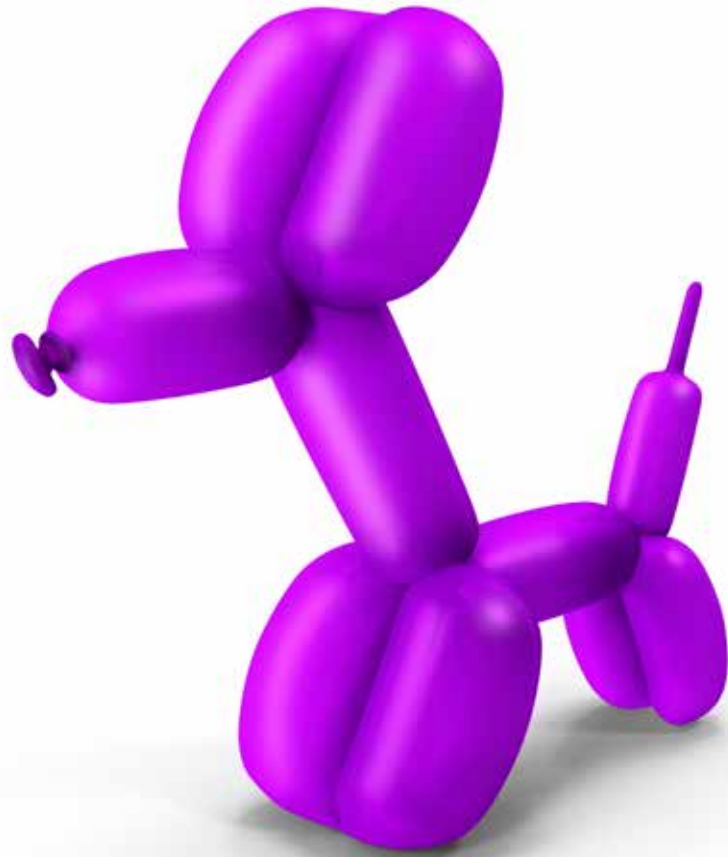
A nigériai születésű Akunyili Crosby 2017-ben megkapta a MacArthur Alapítvány ösztöndíját. Ez a legfrissebb eredménye azóta, hogy képzőművészeti mesterdiplomát szerzett a Yale-en 2011-ben. Kollázs festményei - gyakran olyan otthoni környezetet és jelenetet ábrázolnak, amelyen az afrikai diaszpórára és történelmi eseményekre való utalások is felfedezhetőek. Festményei nagy munkaigényűek, ezért a művész csupán egy tucatnyit készít belőlük évente. Művei nagyon keresettek mind fontos kurátorok, mind befolyásos műgyűjtők által. 2016-ban, egy 4 évvel korábban készített alkotását (Drown) a becsült árnál ötször drágábban ütöttek le.

Simon de Pury

Sztár árverésvezető, egyfaja bohém és könnyed karizmát vitt be az aukciós világba. Simon de Pury Baselben született, maga is művésznek készült, de végül két évtizedet töltött a Sotheby's-nél az európai osztály elnökeként, mielőtt megalapította saját aukciósházát 1997-ben, ami később a Philipps-el olvadt egybe. 2012-ben megalapította a de Pury & de Pury vállalatot, melynek fő tevékenységi körébe tartozik a tanácsadás, kiállításrendezés és a fiatal művészek támogatása. Ezenfelül de Pury jótékonyági aukciókon is feltűnik, ahol több millió dollárt gyűjt jó ügyek és kulturális szervezetek számára.

Jeffrey Deitch

Befolyásos amerikai műkereskedő, aki a pályáját úgy kezdte, hogy bankok számára kínált művészeti tanácsadói- és hitelezési szolgáltatásokat. Deitch felülírta a kortárs kánont azzal, hogy támogatta Keith Haringet, Jeff Koonst, Cecily Brownt és Kehine Wilde-ot a karrierjük kezdetén. A Soho-i galériáját, a Deitch Projects-et 14 éven keresztül működtette. 2010-ben a Los Angeles-i Kortárs Képzőművészeti Múzeum igazgatójává nevezték ki. Ma ismét a Deitch Projects galériáit igazgatja, a 76 Grand Street-en és a 18 Wooster Street-en. Ezenkívül egy gigantikus kiállítási tér tervein, valamint Larry Gagosiannal egy közös kiállításon is dolgozik, amit, minden év decemberében Miami-ban rendeznek meg a Design District-ben.

Ed Dolman

A jelenlegi elnöki és vezérigazgató posztját megelőzően - a Philipps-hez 2014-ben csatlakozott - a Qatar Museum Authority-nél dolgozott igazgatói pozícióban, valamint CEO volt a Christis'-nél 11 évig.

Stefan Edlis

Edlis feleségével, Gael Neesonnal együtt gyűjt, rutinszerűen emlegetik a világ legbefolyásosabb és legfontosabb gyűjtői között. Ausztriában született, majd el kellett menekülnie a náci Németországból, ezért 15 évesen Amerikába emigrált. Miután a haditengerészetnél szolgált, üzletember vált belőle és 1970-ben elkezdett műtárgyakat vásárolni. A legkedveltebb művészei manapság Ugo Rondinone, George Condo, Jeff Koons és Maurizio Cattelan. 2015-ben Edlis és Neeson 42 kortárs és modern műalkotást adományozott több mint 400 millió dollár értékben az Art Institute of Chicago-nak.

Jeff Koons

Vitathatatlan, hogy Jeff Koons az egyik legsikeresebb ma élő művész, mind az anyagi sikereit, mind az ikonikus műalkotásait tekintve. Koons egy gyárépületben dolgozik Chelseaban több mint 100 asszisztenssel. Koonst az se ijeszti meg, hogy együttműködjön olyan márkákkal, mint a Chateau Mouton Rothschild, a Kiehl's, a Louis Vuitton vagy a Snapchat. Szobrai általában több tíz millió dollárért kelnek el befolyásos gyűjtők között szerte a világon.

Margaret Lee

Szobrász, műkereskedő és festő, aki 2009-ben megalapította a 179 Canal névre keresztelt galériát, ami ma 47 Canal néven fut és Oliver Newtonnal együtt koordinálják a New York-i Chinatownban.

Marilyn Minter

1970-ben tűnt fel a New York-i művészeti közegben először. Minter főként azokkal a fotográfiáival és festményeivel vált ismertté, amelyeknek központi témája a szépség és a női test. „Pretty/Dirty” címmel nyílt meg az első retrospektív kiállítása a houstoni Kortárs Képzőművészeti Múzeumban, amit később hatalmas ováció fogadott a Brooklyn Múzeumban is 2016-ban.

Sabine Moritz-Richter

Német festő és grafikus, Gerhard Richter egyik utolsó tanítványa. 1995-ben összeházasodtak Gerhard Richterral és ma Kölnben élnek.

Gael Neeson

Neeson elkötelezett a kortárs képzőművészet iránt, vevőként és eladóként is egyszerre. Az ausztrál születésű Neeson férjével, Stefan Edlissel együtt 42 alkotást adományozott, kb. 400 millió dollár értékben az Art Institute of Chicago-nak. A múzeum történetében eddig ez volt a legnagyobb jelentőségű adomány.

Alex Nemerov

Az amerikai vizuális kultúra egyik elismert teoretikusa, Nemerov tanszékvezetőként és professzorként is dolgozik a Stanfordi Egyetem Művészet- és Társadalomtudomány Karán. Korábban művészettörténetet és amerikai tanulmányokat tanított a Yale-en. Művészettörténeti témákban tart előadásokat, főleg a festészet- és fotográfia történetével foglalkozik és gyakran publikál.

Holly Peterson

Televíziós producer, újságíró és műgyűjtő, Peterson New Yorkban él és a felsőosztályt kifigurázó satíráiról ismert, mint például a New York-i bestseller, a The Manny. Peterson lelkesen gyűjti a kevésbé ismert művészek alkotásait.

Larry Poons

Absztrakt művész, Poons 1960-ban emelkedett ki kortársai közül Op-art stílusban készített festményeivel, amelyek olyan művészek munkái mellett voltak a jelen az 1973-ban megrendezett Scull aukción, mint Robert Rauschenberg, Jasper Johns, Andy Warhol, Franz Kline és Frank Stella. Poons egyszerre dicsérték és kritizálták is, amiért elfordult ettől a festészeti irányzattól egy könnyedebb, expresszív stílus felé. A festészet mellett Poons elismert motorversenyző is. Manapság főként New Yorkban és Floridában dolgozik, alkotásai a legnagyobb múzeumok gyűjteményeiben is jelen vannak.

Paula De Luccia Poons

Festő, Larry Poons felesége 1980 óta. Először egy csoportos kiállításon mutatta meg munkáit 1974-ben a Nelson Atkins Múzeumban, Kansas Cityben.

Gerhard Richter

Ünnepelt művész mind az absztrakt mind a fotórealista alkotásaiért. Jelenleg Kölnben él és bátran nevezhetjük az egyik legfontosabb ma élő kortárs képzőművésznek. Richter jobban szereti ha múzeumokhoz kerülnek a művei, ahol a nagyközönség számára is elérhetőek, ám a művészeti piacon is ő tartja az eladási rekordot az európai művészek között.

Barbara Rose

Művészettörténész, műkritikus, a Fulbright program ösztöndíjasa. Rose 1960-ban a minimalisták mozgalmának egy meghatározó alakja volt, ezután vált belőle kritikus. 1965 és 1991 között írt az Art in America, a Vogue, az Artforum, a New York magazin, a The Partisan Review, az Arts magazin és a Journal of Art hasábjaira is. Könyvei nagyrészt a 20. század meghatározó művészeti fordulataival foglalkoznak.

Inga Rubenstein

Orosz születésű, korábban modellként dolgozó műgyűjtő, aki férjével együtt élvonalszerű kortárs művészeti alkotásokat vásárol. A pár első vétele egy Damien Hirst alkotás volt, amit a Miami-ban megrendezett Art Baselen sikerült megkaparintaniuk.

Jerry Saltz

Jelenleg a New York Magazine kritikusaként dolgozik; Saltz hatalmas online követői táborral rendelkezik a tévében való szerepléseinek és provokatív Instagram posztjainak köszönhetően. Egyik fő kijelentése, ami a dokumentumfilmet is inspirálta, hogy a művészet ugyanannyira fontos, “mint a vallás vagy Mozart.”

Paul Schimmel

Elismert kortárs képzőművészeti kurátor, aki jelenleg Los Angelesben dolgozik. Schimmel főkurátora volt a Los Angeles-i Kortárs Képzőművészeti Múzeumnak, 1990-2012 között. 2013-2017 között a Hauser & Wirth alelnöke volt.

Serge Tiroche

Nemzetközi specialista a művészeti befektetésekben, Tiroche egyszerre hasznosítja művészeti háttérét, valamint a banki és befektetői tapasztalatát. Egy évtizede alapította meg a START inkubátor programot, és tanácsadó cégét, a Serge Tiroche Consultants-ot. Ezenkívül társtulajdonos a Tiroche DeLeon gyűjteményben.

Dennis Yares

Második generációs műkereskedő, Dennis Yares a Yares Art igazgatója. A galéria az absztrakt, expresszionista műalkotásokra specializálódott és New Yorkon kívül Santa Fében is van székhelyük. 2017 szeptemberében Yares egyéni kiállítást rendezett Larry Poonsnak a New York-i galériájában.

magyarhangya